

Rendkívüli kiadás

ára 4 fillér.

KOMÁROM és VIDÉKE

POLITIKAI HETILAP.

Megjelenik: minden vasárnap a kora reg. órákban.		HIRDETÉSEKET		Szerkesztőség és kiadóhivatal:	
Előfizetési ár:		jutányosan számítva a kiadóhivatal vesz fel.		„Pannonia“ könyvkereskedés	
Helyben: Vidéken:		Apró hirdetések egyszeri közlése 10 szög 50 fillér. —		Baross-utca 6. szám.	
Egész évre . . . 6 korona	Egész évre . . . 8 K	Minden további szó 4 fillérrel több. — Nyilttéri közlemények jutányos díjazás mellett közöltetnek.		— Kéziratokat nem adunk vissza. —	
Fél évre . . . 3 „	Fél évre . . . 4 „				
Negyed évre . . 1-50 „	Negyed évre . . 2 „				
Egyes szám ára 12 fillér.					
IV évfolyam.		1907. június hó 5.		44. szám.	

Komárom bünei az esküdtszék előtt.

Győr 1907. Június 3.

A Győrött ma megtartott esküdtszéki tárgyaláson került sorra Berinkei Bálint lapunk volt felelős szerkesztője ellen indított rágalmozási per. A per Domány János polgármester a város tisztikara nevében indította meg. A per tárgya lapunk ez évi 1. számában megjelent „Hogyan kallódik el a közvagyon.“ című cikk volt. Lapunk olvasói előtt bizonyára ismeretes a cikk tartalma. Az ügyész által különösen incriminált részletet a vádbeszédben külön is leközöljük.

Berinkei nagy előkészületeket tett, vádjai bizonyítására. 30 tanut s 16 bünper iratát kérette be, hogy állítása valódiságát bizonyíthassa már napokkal ezelőtt Győrben járt, hogy ügyvédjét kellőleg tájékoztathassa.

A törvényszék azonban nem helyezkedett a védelem álláspontjára s mindössze 2 tanunak a kihallgatását s csak a Drelich féle ügy jegyzőkönyvének a felolvasását rendelte el.

A többi tanu s 16 bünper iratát pedig mellőzni rendelte a törvényszék.

Ezen rendelkezésével a törvényszék eldöntötte a per sorsát. A védelemtől megfosztott vádlott biztos elítélhetésére számíthatott, csak az volt kétséges, hogy mennyire.

A tárgyalás pontban 9 órakor kezdődött. A tárgyalást Siposs László kir. törvényszéki elnökhelyettes vezette, szavazóbírák Kovács Zsigmond és dr. Tarinczky Jenő voltak, jegyző Kernuch Emil. a vádhatóságot dr. Fischer Gyula kir. ügyész képviselte, a vádlottat dr. György Károly győri és Dr. Szabó Kálmán komáromi ügyvéd védte.

Az egybehívott esküdtek közül, — az ügyész és a védő is élve a visszavetési joggal — a következőkép alakították meg az esküdtt bíróságot:

Nagy Imre, Krolp János, Wertheimer Emil, Rusznyák Béla, Götz Nándor, László Ágoston, Ráth József, Martin János Tamás, Fejes Gábor, Koch Miksa, Weisz Vilmos, Opitz Lajos rendes és Rudits István, Hunyetz Károly pótesküdték.

Az elnök az esküdtszék megalakulása után, felolvastatta az incriminált „Hogyan kallódik el a közvagyon.“ című cikket.

Berinkei elvállalja úgy a cikk szerzőségét, mint a benne foglaltakért a felősséget.

A cikk felolvasása után az elnök által Berinkei a hozzá intézett kérdésre kijelenti, „hogyan nem érzi magát bünösnek“ mert cikke megírásában csupán a közérdek vezette, s az igazságnál semmi egyebet meg nem irt. „18

Berinkei Bálint hírlapíró.

éves tisztességesen eltöltött ujságírói mult áll mögöttem — úgy mond Berinkei — s tollam peczér bunkóvá még ezideig sohasem aljasodott.

Berinkei az ügy előzetes ismertetésére szükségesnek tartja, hogy tájékoztassa a törvényszéket s az esküdbíróságot arról, hogy mily előzmények vezették őt cikke megírására.

Tekintetes törvényszék, igen tisztelt esküdtt bíróság! Komárom az utolsó 20 év alatt valósággal a sikkasztók s a tolvajok menhelye volt. Alig mult el év, hogy valamelyik hivatalban ne ismétlődött volna meg, a Komáromban szokássá vált sikkasztás

Ez a tény, meg az, hogy városunk pótdólya mely a különféle sallangokkal 140 %/o-nál több, kétszeres elővigyázatot ró, a közérdek hivatott képviselőjére az ujságíróra.

Ilyen nyomasztó állapotok mellett természetesen, hogy már a legkisebb visszaélés is erőssen felzgatja nemcsak az ujságíró, hanem a terhek sulya alatt roskadozó polgárságot is.

Deczember hó közepe táján halottam, hogy a gázmester ellen egy névtelen feljelentés adatott be a polgármesterhez, melyben a gázmestert a névtelen feljelentő különféle visszaélésekkel közte a közpénzeknek többrendbeli el-sikkasztásával vádolja meg.

Én a gázmestert ismertem, s így nem hittem a mende mondának, hanem mielőtt cikket megírtam, utána néztem a lefolyt vizsgálatokról felvett jegyzőkönyveknek az előadó tanácsnoknál.

A jegyzőkönyvekből nem dombo-rodott ki az ügy határozott képe.

A gázmester védekezésben részben már maga is beismerte, hogy ő oly szerelőnek is felvette a fizetését a ki már ekkor nem volt Komáromban, s a szerelő nevében ezen felvett pénzt a munkavezetőnek adta. Eis Ottó vádaskodása igaz ugyan, hogy bizonyítást nem nyert, mert a kikérdezett munkások vallomása mind Drelich igaza mellett

szóltak, de miután az ügyről az előadó Kacz tanácsnok oly végzést hozott, hogy az „ad acta“ vagyis a levéltárba teendő, okvetlen szükségesnek láttam, a vádhatóság által jelen incriminált cikket megírni.

Én szerény véleményem szerint, a közérdek szempontjából nem tartottam helyesnek, hogy azt a nyilvánosság mellőzésével egyszerűen irattárba helyezték, mert a feljelentésben a város egyik alkalmazottja ellen bün-

cselekményt magában foglaló vádak lévén, azt egyenesen a közgyűlés elé terjesztendőnek véltem mert ilyesmi csak úgy *családi tanácsban* el nem intézhető.

A feljelentés már kiszivárgott a közönség körébe, a gyanu férge a gázmester ellen már megkezdte gyászos munkáját; tehát nemesak a város elsőrendű érdeke, hogy egyik alkalmazottját a nyilvánosság előtt tisztázza, hanem annak az ártatlanul megrágalmazottak is léteérdeke, hogy a gyanu alól a legnagyobb nyilvánosság előtt tisztázódjék.

Ezt akartam én. Ez vezette tollam midőn cikkemet megírtam; mert engem a hosszú 18 éves újságírói multam alatt, mindenkor a közérdek vezetett. Tollamat ellenszenv sohasem vezette, mert mint már fentebb kifejtettem egyedüli célom csak az volt, hogy az ügyet tisztán lássa a közönség.

Célomat el is értem, mert a tanács a január 6-án megjelent cikkem sulya alatt megváltoztatta véleményét olyképp, mint az a becsatolt tanácsi véleményen január 8. kelettel utólagosan odairva látható, hogy az ügy „a közgyűlés elé terjesztendő.“

Elnök még csak azt óhajtja tudni, hogy Berinkej teljesen a mostani tisztikarra értelmezte-e az incriminált cikkben foglalt s az ügyész által kifogásolt állítólagos rágalmat.

Berinkej tagadja hogy a cikke rágalmazást tartalmazna, s hogy ő cikkében megbántotta volna a mostani városi tisztikart.

Elnök szerint Berinkejnek cikkében határozottan körül kellett volna vonalaznia, hogy mely ciklusbeli tisztikarról van szó.

Berinkej ismételtelen kijelenti, hogy neki nem volt sértő szándéka, s a cikkből nem is lehet sértést kimagyarázni.

Elnök kéri a bizonyítékok felsorolását.

Védő miután vádlott az összes iratokat nekem adta át, az 1884-től kezdődő a város kárára elkövetett sikkasztásokat én sorolom fel.

Ismételtelen kijelentem, hogy a cikkben sem rágalmazás, sem becsületsértés nincsen, s csak azért kérem a bizonyítási eljárást mert a közvádoló rágalmazást lát benne. Azt azonban a tisztelt közvádoló ur is elismerte, hogy Komáromban évek hosszú során át rendszer volt a sikkasztás és a lopás tehát elálllok a 16 bünper felolvasásától s ezek helyett javasolom a polgármester urnak mint tanunak kihallgatását.

A Drélich féle ügyet, a váddal összekeverni nem lehet. Drelich nem köztisztviselő tehát ha őt netán sértené is a cikk, őt mégsem képviselhetné a közvádoló, hanem neki magának mint magánvádlónak kellene itt az esküdtzék színe előtt megjeleneni.

A közvádoló Fischer Gyula dr. kir. ügyész fölöslegességeknek tartja a régebbi sikkasztások bizonyítását, de a maga részéről kéri, sőt kívánja, hogy a Domány János polgármesterége alatt állítólag elkövetett sikkasztások kérdése közérdekből tisztázódjék, azért a bizonyítás elrendeléséhez teljes mértékben hozzájárul.

Az elnök pár perczre felfüggeszti az ülést.

A szünet után a kir. törvényszék elrendelte, Drélich János gázmester ügyében meg-ejtett vizsgálat jegyzőkönyveinek a felolvasását, Rüdiger István és Fector György tanuk kihallgatását.

A törvényszék által felolvasztatott iratokból az ügyész állítása szerint kitűnt, hogy Drelich János gázmester ellen egy rossz-akaratu névtelen följelentés érkezett a polgármesterhez. A polgármester erre azonnal megindította a vizsgálatot, mely azonban terhelő adatot nem derített ki, sőt bebizonyosodott, hogy a levélírója és Eis Ottó összepaklítottak.

Következett Rüdiger István tanu kihallgatása:

Rüdiger István a mellőzni rendelt Brenner Márk féle esetből, a Brenner-Sárkány féle 10 q czukorbárcza manipulációt, s a 120 koronás szinte czukorbárczával üzött visszaélést mondja el. Elnök miután ezen ügy a bizonyítás során mellőzni rendeltetett a tanu vallomását megszakítja.

A másik tanu Fector György cukrász előadja, hogy 7 vagy 8 évvel ezelőtt Ernye, akkor fogyasztási hivatalnok most városi ellenőr megkérdezte tőle, akar-e 2—3 vagon olesó czukrot. Mikor Ernyeitől azt kérdeztem, hogyan érti ezt? Kijelentette, hogy az üzletből a városra egy krajczár kár nem háramlik. Ekkor én Ernyeitől avval bucsuztam: Kétes üzleteket nem csinállok s ilyenekbe nem bocsátkozok.

A bizonyítási eljárást ezzel berejezték. Az elnök az ülést itt ismét felfüggesztette.

Szünet után a kir. ügyész kiegészítésképen a sértett polgármesternek tanuként való kihallgatását kérte arranézve, hogy signálta-e a Drelich-féle ügy iratait? továbbá annak megállapítását, hogy a vádlott jelen volt-e azon a közgyűlésen, melyen a polgármester a sajtópör megindítását bejelentette. Így arról röviddel a cikk megjelenése után tudomást szerezve, módjában állott állításait rectificálni illetve kijelenteni, hogy azokat nem a mostani tisztikarra vonatkoztatta, így nem kellene a mostani főtárgyaláson megpróbálkozni ilyen védekezéssel.

A vádlott beismeri, hogy jelen volt a kérdéses közgyűlésen.

A polgármester kihallgatását azonban a törvényszék mellőzte.

Ezután megszövegezték a kérdéseket.

1. Bünös-e Berinkej Bálint abban, hogy a „Komárom és Vidéke“ 1907. január 6-án megjelent 1 számában „Hogyan kallozik el a közvagyong“ című alábbi cikkben:

„Roskadozik a polgárság a fokozódó közterhek sulya alatt és vigan folyik a közvagyong jövedelmének elharácsolása. Inog az erkölcsi világrend s mint a földrengés moraja zug a felháborodás a családok, sikkasztások, hamisítások és visszaélések nyomán.

Meglepetésekben nem szükölködünk, de megdöbbenni már nem tudunk, annyira megszoktuk már, hogy a város közvagyongját és jövedelmeit Csáki szalmájának nézzék, a város pénztét megtévelyedett vagy pénzsovár emberek elkezeljék és zsebre rakják.

A tények azt bizonyítják, hogy a városnál rendszerré váltak a sikkasztások, csalások, hamisítások és visszaélések. A csalóknak és tolvajoknak valóságos asiliuma ez a város. A közpénzt csak az nem rakja zsebre, a kit nem visz rá a lelkiismerete, de a ki csalni vagy lopni akar, annyit lothat a mennyi jól esik neki.

Nem is mulik hát el év, a mikor a város jövedelmeit meg ne dézsmálnák. Részben felhatalmazás nélkül elköltik, részben bünbocsánat mellett zsebre rakják. Így kallódnak el százezrek, talán milliók. Ki tudná megmondani mennyi?

A mult év sem mulhatott el a nélkül, hogy legalább gyanut ne keltsen és a közönséget izgalomba ne hozza.

Egy névtelen följelentés érkezett a polgármesterhez, hogy a gázgyárnál évek óta folyik a visszaélés és csalás. A följelentés a legrészletesebb pontossággal és a tények teljes ismeretével adja elő, hogy a városnál alkalmazott munkások napszámját a heti kimutatásokban nagyobb összeggel számította fel, a napszámásoknak pedig kisebb összeget fizetett sőt olyan szentpéteri munkásokat is felvett a gázmester a kimutatásokba, a kik hetekig felé sem voltak a városnak. A különbözetet a kifizetést teljesítő közeg szépen zsebre rakta.

A följelentés elmondja, hogy a visszaélés bizonyítékai Eis Ottó csömester kezében vannak, a ki nem csak figyelemmel kísérte a napszámások kifizetését, hanem tőlük írásos bizonyítékokat szerzett, hogy mennyit kaptak.

Domány János polgármester és Filó János városi mérnök a följelentés alapján megindították a vizsgálatot. Eis Ottó csömestert csukott hintóban vitték a városházához, s kihallgatták, a ki feljegyzéseiből négy esetet mutatott ki, a mikor a munkások azt állították, hogy kevesebbet kaptak mint a mi a heti kimutatásban volt.

Nyomban kihallgatták a gázmestert is, a ki nyugtákkal igazolta, hogy a kimutatásba felvett összeget kifizette. Eis Ottót az ejtette tévedésbe, hogy a különbözetet nem a munkások, hanem a munkavezető kapta meg. Kihallgattak még három munkást is, ezek azonban terhelő adatokat nem szolgáltatottak. Ezzel a vizsgálatot befejezte a polgármester. Hát rendbe volna a dolog, a közönség körében azonban az a hír terjedt el, hogy Domány János polgármester a mérnök kértére megbocsátotta a visszaélést és az ügyet ad acta tette.

Nem akartunk a vizsgálat elé vágni, nem akartuk a dolgot a nyilvánosság elé hozni, míg erre bizonyítékokat nem szerezünk és vártuk a vizsgálat eredményét.

Miután a gázmester a vizsgálati iratok szerint bünösnek nem látszik, a dolognak ez a része elesik s ebben némi indoka van, hogy az ügy ad akta került. Mert ez igaz. Ezt azonban nem tartjuk helyesnek; városunkban már a gyanu is izgalmat kelt, mivel oly sokszor kallódott el itt a közvagyong, tehát a közmeignyugvás szempontjából is kívánatos volna, hogy az eset a közgyűlés elé terjesztessék.

Nem is szabad csodálkozunk, ha a polgárság körében nyugtalanság támad és oly feltevés ver gyökeret, hogy a néhány évvel ezelőtt, az egymást követő sikkasztások után nagy és költséges ellenőrző apparátussal rendezkedett be a város és ime a visszaélések még sem szüntek meg s a polgárság nincs biztosítva arra nézve, hogy a filléreiből összejött pénz hogyan fogy el. A polgármester úr közszájon torgó felfogását nem oszthatjuk, hogy miután a

gázgyár a város magán vállalata, annak jövedelme nem tekinthető közvagyonnak, mert a gázgyár a városnak közvagyonát képezi s így annak jövedelme a közvagyonnak tartozéka. Ez a jövedelem a város közszükségleteinek fedezésére szolgál, a mi tehát ebből esetleg elkallódnék, azt a város polgárságának pótdó alakjában kellene pótolni.

Ezt az ügyet eltosolni és elsimitani semmiféle agyafurt okoskodással nem lehet; az ellenőrzésre hivatott közegek itt is felelősséggel tartoznak. Ezt az ügyet a fogyasztási adóhivatalnál elkövetett visszaélés módjára kezelni nem szabad, a hol legalább is 168.000 koronával károsították meg a várost, de az ellenőrzésre hivatott közegek ellen máig sem indított vizsgálatot a város.

Suttogva beszélnek a dolgról, de senki sem meri szavát felemelni. Mi azonban, miután az ügy legapróbb részleteit is ismerjük s a vizsgálati iratokat átnéztük, mint a városi polgárság érdekének szószólói, a közérdek szempontjából kötelességünknek tartjuk ezt nyilvánosságra hozni.

Egyetlen szóval sem mondjuk, hogy itt az elpalástolás művelete játszik szerepet, de Domány János polgármesternek ez ügyben követett eljárása a közönség körében nyilván azt a látszatot keltheti, mintha a panaszt simán akarná elintézni.

A multak szomorú tapasztalataink okulva érthető féltékenységgel és agodalommal nézi a város közönsége az ily ügyeknek családi tanácsban való elintézését. A házi kezelés formáját e tekintetben nem helyesli. De különben is a város tisztviselőinek és alkalmazottainak áll első sorban érdekükben, hogy tisztán álljanak s még a gyanunak árnyékát is el kellene magukról háritani. Itt tehát a legszélesebb körű vizsgálat is indokolt, hogy a gyanúsított tisztázassa magát.

Szokjanak hát le már egyszer a városházán arról, hogy az ilyen ügyeket zárt ajtók mögé rejtsek. Eltitkolni úgy sem tudják. Ha valaki bűnös, vegye el a maga büntetését, de az igazi bűnös legyen.

Kálmán Rudolf főispán pedig — ha még nem tudna a dolgról nézzen utána és mutassa meg, hogy milyen kemény ökle van. Tőle várja a város polgársága az ügy tisztázását. Berinkei Bálint.

olyan állításokat állított a város polgármesteréről s annak tisztikaráról, a melyek azokat a közmegevetésnek tették ki.

2) Be-e bizonyította a cikkben a foglaltak valódiságát.

A kérdések megszövegezése után az ülést d. u. 3 óráig felfüggesztik.

A folytatólagos tárgyalás d. u. 3 óra után pár percczel a perbeszédekkel kezdődött.

Fischer Gyula dr. nagy páthosszal előadott vádbeszédben kérte az esküdtektől a köztisztviselők megvédelmezését alaptalan vádaskodásokkal szemben.

Berinkei cikkéből különösen ezt a passzust emelte ki:

„A tények azt bizonyítják, hogy a városházánál rendszerré váltak a sikkasztások, csalások, hamisítások és visszaélések. A csalóknak és tolvajoknak valóságos aziliuma ez a város. A közpénzt csak az nem rakja

zsebre, akit nem visz rá a lelkiismerete, de aki csalni vagy lopni akar, annyit lothat, amennyit lopni akar.

„Nem is mulik hát el év, amikor a város jövedelmét meg ne dézsmálnák. Részben felhatalmazás nélkül elköltik, részben bünbocsánat mellett zsebrerakják. Így kallódnak el százezrek, talán milliók. Ki tudná megmondani mennyi? “

„Ezt az ügyet a fogyasztási adóhivatalnál elkövetett visszaélés módjára kezelni nem szabad, ahol legalább is 168.000 koronával károsították meg a várost, de az ellenőrzésre hivatott közegek ellen máig sem indítottak vizsgálatot.”

„Domány János polgármesternek ez ügyben követett eljárása a közönség körében nyilván azt a látszatot keltheti, mintha a panaszt simán akarna elintézni.”

Ezekért a kitételekért rágalmazás miatt kérte elítélni Berinkei Bálintot.

Beszédeje úgy tünt fel mintha a polgármesterben egy új istent fedezett volna fel a kinek imáadását az egész világra nézve hasznosnak látja.

Nagyban dicsérte Domány János polgármester nagy ügybuzgalmát, bölcset előrelátását. Kiemelte hogy őt bár más ügyben hívták Bécsbe, s bár az általa megindított vizsgálat ugylátszott, hogy a gázmester teljes rehabilitálásával fog végződni; mégis mint városának előre gondolkozó bölcse apja, más bokros teendői daczára, tudott magának időt szakítani arra, hogy Bécsben kutasson egy új gázmester iránt, nehogy a város még pillanatnyi esetleges kellemetlenségeknek se legyen kitéve, ha Drelichet bűnösnek találva elbocsátanák.

Az ügyész szavai elhangzása után a védő, György Károly dr. emelkedett szólásra. Tartalmas, fordulatokban dus beszédjében rámutatott a közvádló beszédjének arra a fogyatékoságára, hogy az nem Kozma Sándor a nemzeti Phanteonban nyugvó nagyhirű első kir. főügyész szelleme szerinti s nem annak a rendeletei alapján lett elmondva, mert úgy mond a hatást és a páthoszt csak a védelem használhatja, a közvádló azonban beszédjét csak a tiszta tényekre s ne az esküdtekre elérendő hatásra építse.

A védő után még rövidesen Berinkei Bálint szólalt fel.

Beszédeben a közvádló szavait olyképp módosította, hogy a nyugdíjazott öreg polgármesteren kívül, a régi tisztviselők közül csak az nincs a városházán: *aki a fegyverházban halt meg.*

Beszéde befejezéseül így szólt az esküdtekhez: „Tisztelt esküdtek uraim, ha az igazság megírása bűn, ám ítéljenek el! Nyugodtan várom ítéletüket!”

Berinkei szavai elhangzása után, a törvényszék elnöke megmagyarázta az esküdteknek kötelességeiket, s közülök a legöregebbnek átadta a megszövegezett kérdéseket Drelich ügy iratait.

Az elnök szavai elhangzása után az esküdtek tanácskozására vonultak vissza

Az esküdtek feje mielőtt a verdictet ki hirdették volna, felvilágosítást kért az elnöktől, hogy vajjon fel e tehetnek ők egy alkérdést, ha igen mennyiben befolyásolná ez az ítéletet?

Elnök az alkérdés feltevését, miután ez az első kérdésben ugyanis benne van, külön feltehetőnek nem engedte meg.

Az esküdtek erre ismét visszavonultak s alig 15 p. várakozás után visszatérve Martin János Tamás az esküdtek elnöke kihirdette az esküdtek határozatát, mely vádlottat 8 szóval 4 ellen bűnösnek mondta ki a rágalmazás vétségében.

Domány János polgármester nagy színeszre valló, tonusban megköszöni az esküdteknek az elégtételt, a melyben úgy őt mint a város többi tisztviselőjét az esküdtek verdictje részesítette.

Ezután pedig a törvényszékhez mint szakbírószághoz fordult, s kérte a törvényszéket, hogy miután ő Komárom város minden polgárának érdekét mindenkor szíven viseli, úgy kéri most is a vádlottra a legenyhébb büntetést.

A verdict alapján a kir. törvényszék Berinkei Bálintot 100 K. fő és 40 K. melékbüntetésre és az ítélet közzétételére ítélte. Az ítélet ellen a védő a 385 § 1. pontja alapján, illetve a bizonyítékok elüthetése folytán semmiségi panasszal élt, melyhez Berinkei is hozzájárult.

Felelős szerkesztő: **A lapkiadótulajdonos.**

Nyomatta a kiadótulajdonos: **Pannonia könyvnyomda.**

HIRDETÉSEK.

Asztalos és Redőny üzlet megnyitás.

Értesítjük a n. é. közönséget, hogy magyar-utca 10 szám alatt egy ujonnan berendezett

épület, portál és butor asztalos műhelyt nyitottunk.

Műhelyünkben a legjobb minőségű **Esslinger** féle **gördülőfaredőny**, **önműködő vászonroletták**, **Jaluziak** és **napellenzőponyvak** készülnek.

Elvállalunk ezenkívül bármily a szakmába vágó munkát és javítást.

Kiszolgálásunk, pontos, szolid és gyors.

Áraink mérsékeltek és olcsók.

Összes munkáinkat jótállás mellett készítjük.

Meltsók testvérek

Asztalos

szakmába vágó portál épület, és butor munkák elkészítésére ajánlkozik. Javításokat elfogad.

KRAUSZ EMIL

asztalos mester. Komárom, Stark ház.

Olcsó árak! Pontos és szolid kiszolgálással.

Értesítés.

Van szerencsém értesíteni a t. építő közönséget miszerint elvállalok új épületeknek teljes elkészítését, javításokat, valamint tervek, és költségvetések, készítését, a legjutányosab árákért, *felelősség mellett.*

Az építő közönség b. pártolását kérve maradtam

tisztelettel

Kürthy Lajos

Képesített kőmives mester és építési vállalkozó. Komárom Viz-utca 16.

Fizessünk elő,

Komárom legszókimondóbb legfrisebben
értesült, független, valódi 48-as érzelmű
politikai hetilapjára a

Komárom és Vidékére

Előfizetési ár: **Egy hóra 50 fillér.**

Hirdessünk a Komárom és Vidékében,
mert a „Komárom és Vidéke“ minden
példányát több mint 20.000 ember olvassa.

Minden hirdetés okvetlen célra vezet.

A hirdetési árak nagyon jutányossak.

Tessék ajánlatot kérni.

